

Sự trả thù của rắn khổng lồ ở núi Cẩm.

Rắn núi Cẩm và sự phục thù

*Rắn phun nọc độc suốt làm mù mắt người bắt.
Rắn vào nhà dân trả thù cho bạn tình bị con người làm thịt.
Chuyện ăn thịt thú rừng phải trả giá đắt được người xưa thường nhắc nhở,
cảnh báo.
Trên vùng Bảy Núi xuất hiện nhiều chuyện có thật rất kỳ lạ khiến người ta
phải tin vào luật nhân quả.*

Tường đá quý, hóa ra mắt rắn

Hồi 20 tuổi, bà Mai Thị Nguyệt (cán bộ phụ nữ ấp Vô Đâu, xã An Hào, huyện Tịnh Biên, An Giang) đã theo chồng về núi Cẩm.

Ngoài việc làm rẫy, vợ chồng bà Nguyệt vào rừng hái thuốc Nam làm việc thiện. Nghề kiếm thuốc nhiều vất vả, người hái phải leo trèo trên những tảng đá cheo leo. Đáng sợ là gặp thú dữ, rắn rết... Rắn núi Cẩm đa phần là rắn độc, cắn một phát có thể làm chết người. Tương truyền rắn nơi đây tu. Ai đi rừng lỡ gặp cứ đứng im và chỉ cần gọi rắn bằng "ông" là bình an vô sự.

Bà Nguyệt kể có lần bà cùng chồng đi hái lá thuốc bên cánh rừng thất Cao Đài thuộc ấp Vô Bà, thấy có cái hang, bà Nguyệt tò mò đưa mắt nhìn vào thử. Bỗng ánh sáng trong hang lóe bắn ra. "Tôi tưởng mình gặp được đá quý. Định bước vào hang đưa tay moi thử chỗ phát sáng thì chết điếng người khi phát hiện một cặp mắt rắn sáng trưng, đầu con rắn nằm kề sát vách đá, bên trong là một đồng đen sì. Tôi cố giữ im lặng để không gây tiếng động nhưng người cứ run bần bật" - bà Nguyệt nhớ lại những gì đã xảy ra. May mắn là con rắn hiền, nằm yên một chỗ. Bà Nguyệt lùi dần ra khỏi miệng hang rồi bỏ chạy.

"Chồng tôi nghe báo hiệu có rắn trong hang, bỏ cả cây thuốc, tức tốc kéo tôi chạy về nhà. Năm đó tôi 22 tuổi. Giờ đã 50 tuổi rồi nhưng tôi chỉ gặp rắn lớn duy nhất lần ấy. 28 năm qua tôi không dám bén mảng đến đó và cũng bỏ luôn nghề hái thuốc" - bà Nguyệt cho hay.

Con rắn hổ hào cái bị làm thịt lớn tương đương với con rắn này.

Ăn thịt nưa bị trúng độc

Khoảng năm 1978, một lần có đoàn người đến từ huyện Châu Phú lên hái thuốc Nam trên núi Cấm bồng hốt hái chạy vào nhà ông Tư Đậ (Nguyễn Văn Đậ ở ấp Rau Tân, xã An Hào). Đoàn khoảng tám người, mặt mày ai cũng xanh như tàu lá. Họ cho biết vừa gặp rắn khổng lồ.

Ông Tư Đậ thuật lại: Sau một ngày vất vả hái thuốc, cả đoàn ngồi nghỉ chân bên cạnh võ Bồ Hong. Họ lấy dây thuốc ra kê lên một gốc cây chặt thành đoạn ngắn để dễ vận chuyển xuống núi. Vài nhát búa đầu thì dây thuốc đứt ngọt. Chẳng may lưỡi búa chém xuống gốc cây, bỗng máu từ gốc cây chảy ra. Sau đó gốc cây gồng lên, chuyển động. Nhìn kỹ lại thì thấy da rắn phản chiếu từ đám lá ú. Hóa ra họ đã chặt cây trên thân một con rắn khổng lồ. Cả nhóm quá hãi, bỏ chạy tán loạn.

Ông Nguyễn Trung Huê nhà ở ấp Thiên Tuế, xã An Hào thì kể câu chuyện xảy ra khoảng 30 năm trước: Một nhóm người Khmer bắt được con nưa ở phía sau chùa Vạn Linh trên đỉnh núi Cấm nặng 82 kg. Con nưa nuốt con mễn nên bò không nổi. Người dân đi rừng phát hiện, đến không chế nó.

"Cả chục người xúm lại đốn cây rừng, dùng dây cột nẹp con nưa lại, gánh xuống núi rồi xẻ thịt chia cho cả sóc cùng ăn. Đang nhậu nhẹt rình rang thì có người hộc máu lẫn ra chết. Hết người này đến người khác. Cuộc vui lập tức dừng lại, tất cả đều bỏ đũa. Cả sóc xúm lại đặt bàn thờ khăn vái thì người chết mới ngưng. Một trong những người tham gia buổi tiệc thịt nưa còn sống sót cho biết có cả thảy năm người chết. Sau hôm đó, hễ gặp rắn hay nưa lớn, dân ở sóc không ai dám bắt".

Ông Huê quả quyết: Chuyện người dân bắt được con nưa nặng 82 kg phía sau chùa Vạn Linh là hoàn toàn có thật, do lúc đó rất đông người chứng kiến. Nhưng chuyện

ăn thịt nửa bị vật hộc máu chết thì ông chỉ nghe kể lại chứ ông không tận mắt chứng kiến. Cả đời gắn với núi rừng, ông cũng chỉ bắn chết và thu về chiến lợi phẩm là những con rắn hổ hèo, hổ mây không hơn 30 kg.

Lãnh nạn vì khoái thịt rắn

Anh Kiêm chỉ cái hộc đá nơi con rắn hổ hèo phun nọc độc vào mắt anh Tùng.

Anh Đinh Văn Phi Vân (tên thường gọi là Kiêm, ấp Vô Đầu, xã An Hào, Tịnh Biên, An Giang) kể: Khoảng 2 giờ chiều một ngày của năm 2009, anh ra khu vườn nhà mình hái trái su thì gặp rắn. Anh rẽ sang lối khác tránh rắn. Khi cách con rắn khoảng 50 m, anh Kiêm đang bẻ su thì trượt chân té. Anh vừa chống tay đứng lên thì con rắn xuất hiện, ngóc đầu lên cao, phùng mang khè khè định lao tới chỗ anh. Anh Kiêm liền rút nhánh cây quơ quơ cho con rắn chui vào hộc hang đá gần đó. Sau đó anh Kiêm gọi người cùng xóm là anh Nguyễn Thanh Tùng ra bắt rắn (vì biết anh này khoái món rắn hầm măng tre). lát sau anh Tùng đến cùng với người cháu. Cả nhóm đi đến chỗ con rắn, lấy đá lấp miệng hang.

Họ đưa cây xà beng vào nhấn trúng mình con rắn, ép dính vào vách đá. Con rắn cựa quậy dữ dội nhưng bị nhiều khúc cây khác đè chặn tiếp. Khi anh Tùng cạy được cục đá để lôi đầu con rắn ra, định lấy cây chặn đầu nó để bắt thì bị con rắn há miệng phun nọc độc thẳng vào mắt. Anh Tùng ôm mặt đau nhức dữ dội, đôi mắt sưng phù cực nhanh. Những người còn lại dùng cây đập đầu giết chết con rắn rồi đưa anh Tùng vào nhà anh Kiêm. Vốn sống ở xứ núi (có nhiều rắn độc) hàng chục năm qua, anh Kiêm tìm hái lấy lá thuốc già nhuyển đắp vào cặp mắt anh Tùng để rút nọc.

Sau hơn chục phút đắp thuốc, anh Tùng được người nhà đưa đến bệnh viện cấp cứu thì các bác sĩ nơi đây cho biết nọc độc đã không còn. Họ rửa thuốc sát trùng ở mắt và cho anh Tùng về.

Anh Tùng mang đầu rắn đến trại rắn Đồng Tâm (Tiền Giang) thì được các chuyên gia xác định đó là rắn hổ hèo, thuộc hàng rắn cực độc.

Rắn vào nhà theo dấu... thịt rắn

Bà Bùi Thanh Thúy (vợ ông Nguyễn Hữu Tâm ở ấp Thiên Tuế, xã An Hào) nhớ lại: Khoảng 5 giờ chiều của một ngày tháng 5/2009, một số người đang sửa xe tại một tiệm gần nhà bà phát hiện con rắn bò từ vạt rừng Thiên viện Phật Lớn sang con lộ lên đỉnh núi Cấm. Họ đập chết con rắn, làm thịt, bày tiệc nhậu. Khi làm thịt, người ta thấy có rất nhiều trứng trong bụng nên biết đó là rắn hổ hèo cái, nặng gần 5 kg.

Ông Tâm xin một khúc rắn đã làm thịt nặng chừng nửa ký mang về nhà, bảo đứa con đem luộc để hầm đu đủ. Lát sau, cả nhà đang ngồi xem tivi, bỗng bà Thúy phát hiện một đồng đen sì trên cái thùng nơi phòng ngủ. Nhìn kỹ thì ra là một con rắn. “Lúc đó vợ chồng tôi và vợ chồng thằng con trai ngồi xem tivi. Thấy con rắn lờm lờm về phía mình, cả nhà hết hoảng chạy tán loạn ra đường. Chúng tôi thực sự kinh hãi khi chứng kiến hành động kỳ dị của nó” - bà Thúy kể.

Con rắn bò từ cái thùng vào bếp, đầu quơ quơ như đánh hơi nồi nấu thịt rắn rồi quay ngược trở lại, bò lên bàn thờ dùng đuôi và đầu vẩy mạnh như giận dữ, quơ đồ toàn bộ lư hương, hình ảnh trên bàn thờ văng xuống đất. “Lúc đó con tôi chạy đi cầu cứu người đến bắt nhưng ai cũng đứng ngoài đường nhìn vào, không dám bước vào vì thấy cảnh tượng rất kỳ lạ. Con rắn quậy chừng 30 phút sau thì bò xuống, chui ra ngoài vách nhà đi mất” - bà Thúy kể lại, giọng còn hoảng sợ.

Thấy chuyện chẳng lành, ông Tâm bảo các con mang nồi thịt rắn đổ bỏ ở một đám dâu trồng cách nhà khá xa. “Nhiều người cho biết đó là con rắn hổ hèo đực đi tìm rắn cái bị giết hại. Tôi sống ở đây trên 20 năm nhưng chưa lần nào gặp cảnh như vậy” - bà Thúy bàng hoàng nhớ lại những gì đã xảy ra.

Theo **Vĩnh Sơn**

Chuyển đến: Người Việt Gốc Ớt

Ngày 5/7/12015

www.vietnamvanhien.net